

AZI
ARE
LOC

eveniment sub egida
MINISTERUL
FINANTELOR PUBLICE
MINISTERUL
ECONOMIEI

ROMANIA
BANCA NAȚIONALĂ
ROMÂNIA

Conferința BURSA
Rolul băncilor
în restructurarea
companiilor

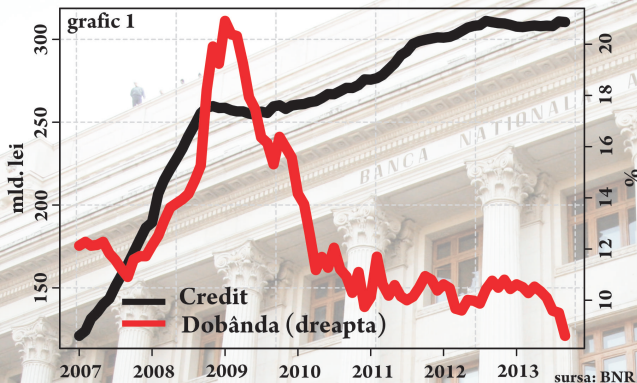
EDIȚIA A III-A 29 noiembrie 2013 | BNR
Detalii în pagina 16

REDUCERI PÂNĂ LA 80%, DE Black Friday
ziarul BURSA oferă discounturi timp de trei zile: vineri, sâmbătă și duminică
★ NU RATAȚI - OCAZIE UNICĂ! ★ CITIȚI DETALIILE ÎN PAGINA 6

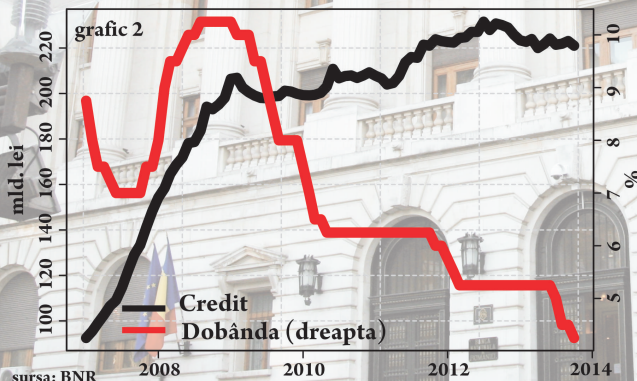

GRAM AUR = 130,2061 RON FRANC ELVEȚIAN = 3,6022 RON EURO = 4,4352 RON DOLAR = 3,2619 RON

Credite și angajamente vs. dobânzi

Credit neguvernamental vs. dobânda de politică monetară

440 - valoarea restanțelor
din octombrie 2013
miliarde de lei

IOAN NICULAE:

“Băncile sunt mai mult case de schimb decât instituții de creditare”

Băncile sunt mai mult case de schimb decât instituții de creditare, consideră omul de afaceri Ioan Nicolae, președintele Consiliului Investitorilor Români, care apreciază că, în ultimii ani, relația dintre instituțiile bancare și companii “a involuat”.

Domnia sa ne-a precizat: “În timpul crizei economice, atât România, cât și alte țări au folosit o mare parte din banii de la FMI și Banca Mondială. Băncile nu ajută cu nimic economia românească, sunt mai mult case de schimb decât instituții de creditare. Oamenii de afaceri își pierd timpul cu ele”.

Potrivit domnului Ioan Nicolae, cele mai întâlnite forme de creditare, în prezent, sunt cele intragrup, societățile din cadrul aceleiași corporații împrumutându-se între ele. Într-o măsură mai mică, societățile apelează la băncile străine. Pe piața noastră, sunt maxim două bănci care se implică, în mică măsură, în restructurarea companiilor, ne-a mai spus omul de afaceri.

Blănculescu: “Sistemul bancar plătește prețul inconștienței sale”

Sistemul bancar din țara noastră se află într-o perioadă în care plătește prețul inconștienței sale, este de părere Ionel Blănculescu, consilier onorific al premierului Victor Ponta.

Domnia sa ne-a explicat: “Din punct de vedere al sistemului bancar, avem de-a face cu trei etape. Până în septembrie 2008, a fost etapa inconștienței bancare, în care băncile nu știau cum să acorde mai multe credite, ajungând la o expunere foarte mare, pe tot felul de proiecte. În faza a doua, din septembrie 2008 până anul trecut, s-a constatat că nivelul creditelor neperformante a ajuns la o valoare incredibilă pentru o țară ca România. Pe parcursul acelor ani, criza a fost simțită de mediul economic, iar băncile nu au suportat lovitura. Putem spune că, pentru instituțiile bancare, a fost perioada de indiferență, care a condus la restructurări, contractii etc. Cea de-a treia etapă, care a început în 2012 și se va termina peste doi ani, se caracterizează prin faptul că băncile au fost atinse în mod serios de criză, instituțiile bancare plătind prețul inconștienței lor”.

Nivelul foarte mare de credite neperformante se externalizează cu prețuri foarte mari, recuperatorii producând ravagi în țară, ne-a mai spus Ionel Blănculescu, adăugând că, la nivelul companiilor și populației, au loc tragedii, iar efectele se repercutază asupra economiei naționale.

“Indiferent câte presiuni s-ar face, băncile nu mai sunt de acord să relaxeze creditarea, sub nicio formă. Acum se află sub comandamentul gestionării portofoliilor noi”, potrivit consilierului onorific al primului ministru.

Domnia sa ne-a spus că băncile se află în plin proces de recuperare a creanțelor și că nu sunt dispuse să facă nicio concesie, în aceste condiții recuperând doar 9-10% din creanțe: “După 2015, când se va încheia cea de-a treia etapă, va urma din nou o creștere puternică pentru mediul privat, până în anul 2018”.

Potrivit lui Ionel Blănculescu, în prezent, pe piață există finanțările alternative, mult mai complexe și mai inventive, bazate pe fonduri de toate tipurile, între care și fondurile de investiții.

Ovidiu Nicolescu: “Instituțiile bancare au tot felul de comisioane și costuri mascate”

Relația dintre instituțiile bancare și economia reală nu înregistrează schimbări spectaculoase, cantitățile de credite fiind în continuare foarte mici, opinează Ovidiu Nicolescu, președintele Consiliului Național al Intreprinderilor Private Mici și Mijlocii din România (CNIPMMR).

Reprezentantul întreprinzătorilor susține că perioadele în care sunt obținute împrumuturile bancare sunt foarte îndelungate, existând situații în care băncile din foarte mult dosar, după care spun că societatea nu se încadrează pentru contractarea unui împrumut. “Băncile au tot felul de comisioane și costuri mascate și nu au o politică foarte transparentă care să presupună postarea tuturor condițiilor de creditare pe site”, ne-a spus Ovidiu Nicolescu.

EMILIA OLESCU

(continuare în pagina 15)

Ziarul “BURSA” organizează, astăzi, a treia conferință cu tema “Rolul băncilor în restructurarea companiilor”. Agenda conferinței este largă și încearcă să răspundă unor întrebări de mare actualitate, cum sunt cele legate de recăștigarea încrederii în sistemul bancar, a modalităților de creștere a finanțării companiilor sau a rolului băncilor în atragerea fondurilor europene.

CĂLIN
RECHEA

Dar dacă este prea târziu pentru restructurarea volumului uriaș al creditelor neperformante din sistemul bancar, iar băncile mai pot ajuta IMM-urile doar prin refuzarea cererilor de credit?

De ce? Pentru că restructurarea începe înainte de acordarea creditu-

lui. Afirmția pare absurdă, dar nu mai la prima vedere.

De câte ori nu au fost încurajați antreprenorii sau chiar firmele mai mari să contracteze credite mai mari decât intenția inițială, doar prin evaluarea “generoasă” a garanțiilor și luarea în considerare aproape ca un fapt divers a mediului concurențial și perspectivelor sectoriale? Trebuie să nu mai amintim și de “soluțiile” oferite persoanelor fizice, care nu aveau avansul suficient pentru un credit ipotecar?

Pe fondul exuberanței și a goană după cota de piață din perioada premergătoare crizei, băncile nu și-au îndeplinit rolul de partener al mediului de afaceri, care ar fi trebuit să includă și atenționarea clientului în ca-

zului unui grad ridicat de îndatorare sau a unei cereri de creditare mult peste capacitatea sa de rambursare.

Reprezentanții BNR au declarat, de mai multe ori, că analiștii de credit ai băncilor trebuie să știe să citească un bilanț al companiilor. Dar este suficient? Nu, desăvârșit bilanțul reflectă o situație trecută și nu garantează depășirea obstacolelor cu care se poate confrunta o companie în viitor, mai ales dacă orizontul de timp este mai mare de câțiva ani, iar economia mondială și regională este zguduită de o criză fără precedent.

Tocmai efectele acestei crize nu au fost evaluate corespunzător de băncile comerciale. Iar despre “viziunea” Băncii Naționale a României ce ar mai fi de spus? A fost sublimă, dar a lipsit cu desăvârșit.

Privind ultimele date din sistemul bancar, se poate spune că eșecul politicilor monetare și de supraveghere a sistemului bancar este complet.

Conform datelor de la BNR privind creditul și depozitele în profil teritorial, rata restanțelor a fost de 15,1%, în condițiile în care valoarea restanțelor a rămas relativ neschimbată, la 33,62 miliarde de lei, dar soldul creditului a scăzut cu 2,5 miliarde de lei.

În octombrie 2010 rata restanțelor a fost de 7,6%, iar soldul total al creditului acordat clienților neguvernamentali a fost de 208,3 miliarde. De atunci, valoarea restanțelor (n.a. doar principalul și fără pozițiile extrabilanțiere, conform precizărilor BNR) a crescut cu 111,4%, în timp ce soldul total a crescut cu 6,9%.

Cu cât ar trebui să crească creditul neguvernamental pentru a se reveni

la rata restanțelor din octombrie 2010, în condițiile în care valoarea restanțelor este cea din octombrie 2013? De aproape două ori, până la circa 440 de miliarde de lei!

La o nevoie anuală a creditului cu 5% ar fi nevoie de peste 14 ani pentru revenirea la o rată a restanțelor similară celei din octombrie 2010 sau de 7 ani, dacă avansul anual al creditelor ar fi de 10%.

Este evident că un astfel de scenariu are șanse nule de realizare, deci sistemul bancar are nevoie de o recapitalizare masivă, care să absoarbă pierderile aferente creditelor neperformante. Dar și acest scenariu pare improbabil, deoarece este greu de crezut că băncile străine de pe piață își vor recunoaște așa de ușor greșelile, când autoritățile noastre sunt gata să accepte credite de zeci

de miliarde de la instituțiile internaționale pentru “macrostabilizare”.

La mulți ani după declanșarea crizei financiare globale, BNR forțează reluarea creditării prin reducerea dobânzii de politică monetară, deși exemplele din economie dezvolțate ne arată că efortul este inutil, chiar la dobânzi apropiate de zero.

Este suficient să privim corelația dintre evoluția creditelor acordate și angajamentele asumate de instituțiile de credit și dobânzi în ultimii ani (vezi graficul 1).

Până aproape de sfârșitul anului 2009, soldul creditelor a crescut accelerat, în ciuda creșterii dobânzilor, iar soldul s-a plafonat din a doua jumătate a anului trecut, chiar în condițiile scăderii costului de finanțare.

(continuare în pagina 15)